

Прича о пројекту

Назив пројекта : „Шта ћу бити кад порастем“

Оквир истраживања: Занимања људи

Датум почетка пројекта: 10.10.2023.

Датум завршетка пројекта: 14.6.2024.

Име и презиме васпитача: Снежана Милошевић

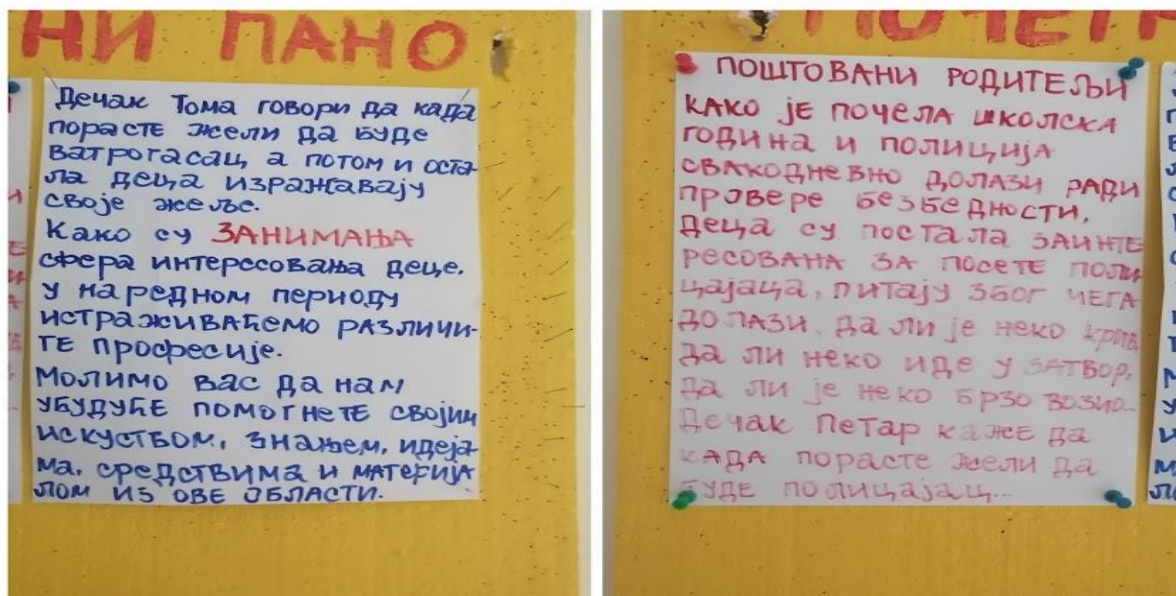
Васпитно -образована група – од 5година до поласка у школу

Како је почела школска година и полиција свакодневно долази ради провере безбедности, деца су постала знатижељна и питају због чега долази полицајац, да ли је неко крив, да ли неко иде у затвор, да ли је неко брзо возио... Разговарамо често са полицајцем о његовом занимању и дечак Петар каже да када порасте жели да буде полицајав, Тома- вартогасац... док истражујемо различита занимања, убрзо долази и Дечија недеља где су деца имала прилику да се упознају са различитим занимањима и делатностима. Пошто је интересовање деце заиста велико за различите послове, током радне 2023/24 бавићемо се занимањима људи.

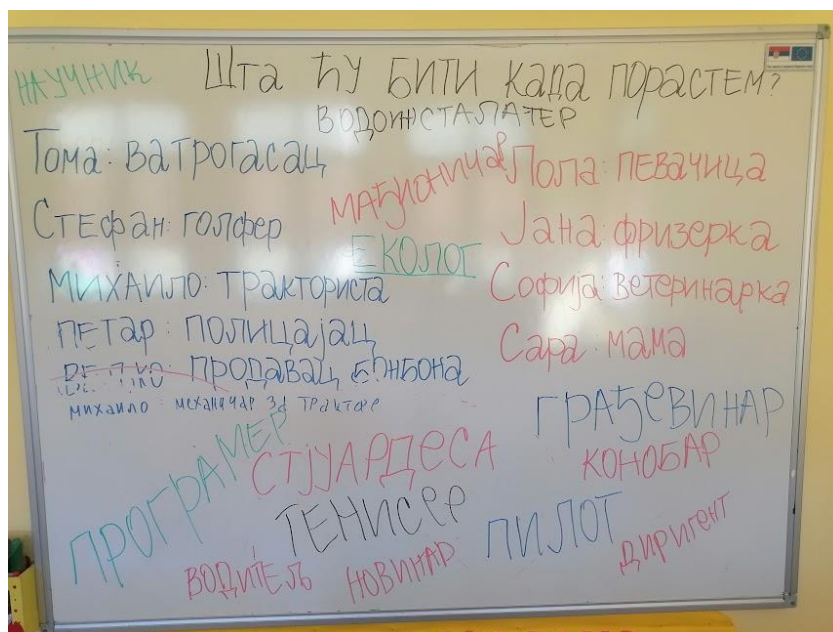

Током Дечије недеље , кроз посете и излете, деца се упознају са различитим занимањима: хемичар, шумар, глумац, фудбалер, тренер, аниматор, ватрогасац, кустос музеја...

Преко почетног панона обавештавамо родитеље о активностима које следе и позивамо их да се укључе.

После Дечије недеље снимили смо предзнање деце о различитим занимањима и деца су се изјаснила шта би желела да буде када порасту.

Пратећи дечија интересовања кренули смо у истраживање различитих занимања користећи јутјуб и дидактичке картице. Оно што је деци највише привукло пажњу као извор сазнања је дидактичка игра „Тражимо алате за разне занате“ У истраживању алата и заната често су нам помагала у заједничкој игри и школска деца својим

искуством и знањем. Често смо организовали рад у групама са школском децом или такмичење у тражењу алата који је потребан одређеном занимању.

Током скупљања картица са алатима, деца су почела да доносе од куће и конкретне предмете и алате за одређена занимања, да упоређују и манипулишу њима у симболичкој игри. Тако су направљене и промене у простору.

Направили смо на предлог Михаила Марковића мајсторску радионицу а на предлог Петра Марковића столарску радионицу, јер такву радионицу има њихов тата.

Промене у простору биле су иницијална каписла и за осталу децу да се више укључе у пројекат. Посебно дечак Тома који је показао велико

интересовање за столарски занат и вештину руковања чекићем, стегом, длетом, ексерима...

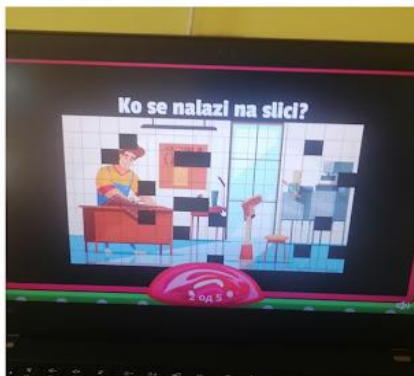
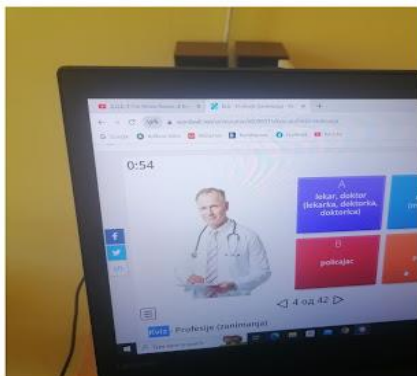
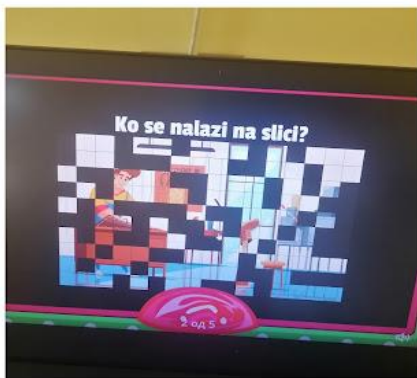

Оно што може бити потешкоћа је то што су деца почела да „поправљају“ намештај по соби па је Михаило рашрафио столице, полицу, јер, има идеју како другачије да направи.

Деца која су бојажљивија у коришћењу реалних предмета имала су прилику да манипулишу предметима од пластике у симболичкој игри.

Стичући различита сазнања, девојчица Јана иницира квизове о различитим занимањима. За то најчешће користимо платформу World Wall где се налазе едукативни садржаји и за предшколски узраст, као што су различити квизови, слагалице и сл.

Током играња квизова и слагалица појављује се занимање стоматолог. Деца повезују да је то доктор за стомак или неки мајстор за столове.

Истражујући занимање деца сазнају да је у питању зубар и износе своја искуства о посети стоматологу, оралној хигијени, правилној исхрани за здраве зубе,

поквареним и болним зубима...

Како би решили дилеме позивамо у госте др Марију Мијаиловић и стоматолошку сестру Јасмину Станковић које се деци говориле о својим занимањима, демонстрирале правилно одржавање хигијене зуба и извршиле преглед зуба деце.

Нову провокацију коју васпитач уноси су Мемо питалице – дидактичка игра Пертини са новим занимањима. Картице су направљене као игра меморије са одређеним занимањем на једној картици и описом занимања на другој картици које треба да се упаре. Игра окупља децу да се играју у групи, сарађују, и упознају нова занимања.

Игра је посебно заинтересовала дечака Вељка Видаковића (ИОП) који је кроз групни рад и илустрације научио да именује занимања и у једној речи да опис и одговор на питање шта ко ради.

На картицама се појављује и занимање фотограф па дечак Стефан пита може ли да донесе фотоапарат на прави фотографије. Овом приликом одлучујемо да у простор

унесемо нове промене у простор. Како се ближи и Нова година, направимо фото студио где ће се деца фотографисати а позваћемо и фотографа из „Фото студија Дејан“ који ће нам приближити своје занимање и помоћи да направимо новогодишње фотографије у нашем фото студију. У прављењу новогодишњег фото студија користимо с идејама са апликације Пинтерест и јутјуб канала Уради сам. У изради камина и опремању студија помажу нам учитељи, спремачица и деца из школе. Такође, у опремање простора укључују се и родитељи дајући предлоге и доносећи декор. Деца, родитељи и фотограф заједно фотографишу и правимо новогодишње фотографије.

Пројекат иде кући

Васпитач уноси провокацију, кутијице са преградама, стоматолошка амбалажа, које је оставила др Марија приликом посете. Тома Милосављевић каже да личе на мајсторске кофере са алатом. Долазимо на идеју да би то могли бити коферчићи занимања и свако дете добија по један који ће са родитељима напунити код куће алатом потребним за одређено занимање по жељи детета.

По повратку са распуста почиње припрема школске славе Светог Саве. Деца уче, слушају и рецитују о Светом Сави где се често чује да је био први српски просветитељ и учитељ. Тако се код деце развија интересовање за овај позив, посебно код девојчице Лорене Јаковљевић. Учитељица Борка Живановић из Основне школе „Сава Керковић“ ИО Ба, позива нас да присуствујемо једном часу како би нам приближила своје занимање и објаснила значење речи просветитељ.

Као је почело друго полугодиште, почињу да пристижу и коферчићи занимања које су деца током зимског распуста са родитељима израдила код куће. Коферчићи су минијатуре алата одређеног занимања по жељи детета. Деца размењују коферчиће, једни другима представљају изабрана занимања, погађају о ком занимању и алату је реч, кобинују алате... што отвара нове могућности истраживања и нова интересовања.

Коферчићи доносе нове приче, нова занимања и нова интересовања... Тако је коферчић девојчице Јане чија је бака кројачица изазвао посебну пажњу за занимање кројач. Такође коферчић сликара дечака Стефана је заинтересовао децу. То нам доноси и нове промене у простору, па формирамо сликарски атеље и кројачницу.

Кроз упознавање занимања кројач старија деца су развила вештину увлачења конца у иглу, шивење текстила док су млађа вештије користила маказе у сечењу тканине. Како су деца правила поједине одевне предмете за лутке, дошли смо и до новог занимања, дизајнер и модни креатор. Ово занимање је поново посебно ангажовало дечака Стефана али и другу децу па смо данима имали модни атеље.

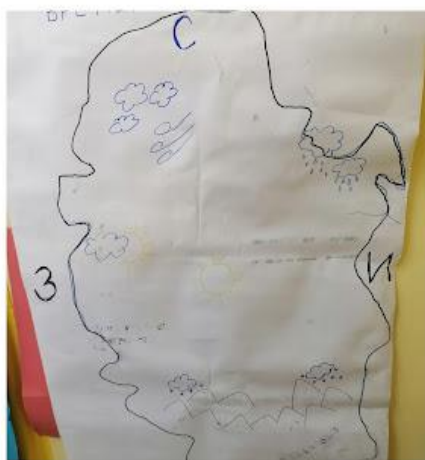

Уз шивење, кројење и дизајнирање одеће иде и израда накита. Деца су од куће доносила гумице за плетење па су сама

плела бројне аксесоаре за себе, другове, васпитаче и учитеље. Ове активности умногоме

су допринеле развоју фине моторике, развоју вештина у коришћењу маказа и различитих игала као и спретном манипулисању прстима шаке.

Једног јутра док доручкујемо и договарамо се о неким активностима на отвореном, деца коментаришу време и да ли ћемо моћи напоље због кише... Дечак Тома каже да је тета на телевизији рекла да неће бити кише и да ће бити сунчано. Разговарамо о временској прогнози, ко се бави временом, како метеоролози знају какво ће време бити... истражујемо на интернету о метеорологији, метеоролошким станицама и шта нам то мења време. Одлучујемо да пратимо временске прилике и водимо дневник времена за једну седмицу. У радној соби правимо студио временске прогнозе и свакодневно извештавамо о времену у Србији користећи симболе. Овом приликом деца се сусрећу и са странама света, картом србије, тумаче симболе, мапирају...

Дечак Тома се посебно уживљава у улогу и свакодневно извештава о времену. Правимо видео записе и шаљемо родитељима путем вибера. Придружују се и друга деца, бележе временске прилике у свеску и посматрамо преко дневника како се време мења.

Док црта сунце као симбол за време, девојчица Сара Видаковић каже да је њена бака направила округле и жуте крофне као сунце. Весна Ћирјанић, лични пратилац Вељка Видаковића

каже да је она по занимању посластичар и да се тим занимањем бави у својој радионици код куће. Доноси у вртић крофне да послужи децу и позива их да испробају и њено занимање. Пошто у соби имамо стони електрични шпорет, заједно са Весном формирамо малу посластичарску радионицу и на опште прихватање позива сва деца се укључују и прављење слаткиша. Софија је од куће донела рецепт за своје омиљене медањаке, Јанина мама је послала рецепт од торту коју Јана радо једе, Петар предлаже палачинке а Вељко чоколаду. Да би смо реализовали све предложене активности, правимо списак потребних намирница. Неке састојке деца доносе од куће а за неке одлазимо до продавнице где нас продавачица Зока упознаје са својим занимањем, начином рада а деца имају прилику и да користе мању количину новца.

Када смо набавили састојке, формирали просторну целину за посластичарску радионицу, уз Веснину помоћ бавили смо се посластичарством. Истраживали смо рецепте, неке мењали додајући неке састојке по жељи деце... слаткише смо делили са друговима из школе а медањаке смо израдили у облицима које су деца

бирала и поклонили мајкама за 8. март.

Пошто се слаткиши у посластичарској радионици често праве, јавља се потреба да их лепо сервирамо и послужимо. Дечак Тома Милосављевић предлаже да направимо и ресторан и поделимо задужења у кухињи, конобари у сали, да у госте позовемо децу из школе. Разговарамо о занимању конобара и колико је важно бити љубазан, лепо поздравити госте, културно се обраћати, кретати, гестикулирати...

Разговарамо и о хигијени простора, колико је важно да све буде чисто и пријатно у ресторану.

Стефан Милинковић прави шему распореда столова.

Деца се играју у „ресторану“, мењају улоге различитих угоститељских занимања, праве послужење, послужују децу у школи...Игра се преноси и на друге просторне целине па од конструктора праве столове и столице за ресторан...

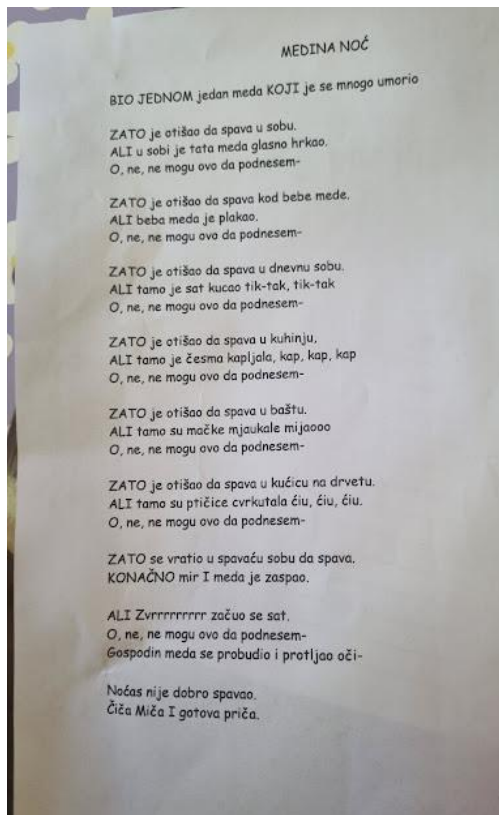

Правећи столове и столице за ресторан, дечак Михаило каже да његов тата има столарску радионицу и пелетару и каже да прави све од дрвета. Сутрадан нас Михаилова породица позива у госте, у посету столарској радионици његовог оца.

Деца су имала прилику да виде производњу пелета, машине за обраду дрвета и израду предмета од дрвета а направили смо и један кревет за једног уморног меду који није нигде могао да пронађе место за спавање.

После посете столарској радионици почиње да се развија прича о меди и његовом кревету. „Медина ноћ“ је једна од омиљених прича деци и пошто је репетитивна и има рефрен који се понавља, лако се памти и деца је често понављају.

Деца почињу да праве кревете за меду, од дрвених конструктора и разговарају како да му направе најудобнији кревет.

Имају оригинална решења и реализују различите идеје. Кревете фарбају а Софија Видаковић предлаже да се у кројачници направе и постељине за кревете. Деца праве постељине за сваки кревет а Михаило Глишовић каже да можемо направити музеј кревета и позвати његовог брата Младена са друговима из школе да посете музеј и погледају њихове кревете. Деца такође

сама припремају поставку у музеју, стављају декор, осветљење и послужење за посетиоце.

Током маја пројекат се полако приближава крају. Деца самостално истражују различита занимања. Из читанке „Деца могу све што хоће“, читамо песме и приче о различитим занимањима у која се деца уживљавају током игре, нпр. фризер, доктор, војник, вртлар, ковач...

Песма „Вртлар“ посебно је подстакла Јану и Тому да у школском дворишту са друговима

направе башту. У башту смо посадили лековито биље које смо добили од другова из Љига из предшколског програма када су нас посетили. Тада смо доста сазнали о традиционалним занимањима травар и видар и уложи лековитог биља у лечењу људи.

Сађењем лековитог биља обележавамо и Дан планете Земље разговором о екологији, еколозима и очувању животне средине.

Такође, кроз различите излете и посете разговарамо о различитим занимањима са којима се сусрећемо.

Једна од посета која је на децу оставила велики утисак је и посета етно домаћинству „Стари конак Суворбор“. Упознали смо се са традиционалним српским кућама и начином градње, животом без електричне енергије, туристичком понудом и угоститељством овог домаћинства.

Такође у мају, посетили смо у млеку Миловановић у Козељу на иницијативу маме Михаила Глишовића. Козељ је њено родно место, па пошто проучавамо занимања, предложила је да посетимо и млеку и видимо производњу млечних производа. Срдачни домаћини дочекали су децу, провели нас кроз производњу и приближили нам њихову делатност. Даље, на предлог маме Бојане отишли смо у посету Михаиловој баки и деки, како би на

крају пројекта занимања видели како живе и шта раде пензионери. Микијеви бака и дека су нам такође причали о својим прошлим занимањима- зидар и конобар.

Посета млеку Миловановић и родитељимљ Бојане Глишовић, Козељ, мај 2024.

A group of approximately 15 women and several children are gathered around a large table in a bright room with large windows. They are all smiling and looking towards the camera. The table is covered with a colorful patterned cloth and has various items on it, including what looks like a cake or a large box. The room has orange walls, bookshelves filled with books, and colorful decorations on the wall. The atmosphere is warm and friendly.

Процесни панони

Принципи развоја реалног програма

Запажање

Пројекат „Шта ћу бити кад порастем“ ангажовао је децу током целе радне године. Интересовање је било константно и одвијао се на више целина тј. у истом дану, у мањим групама деца су истраживала различита занимања. Пројекат су махом водила деца уз повремену провокацију васпитача.

Родитељи су били укључени све време током трајања пројекта. Колико сеоска средина дозвољава због послова у пољу и домаћинству а група има мали број деце од тога браћу и сестре тако да могу рећи да су родитељи били заинтересовани и ангажовани. Осим пројектних активности које су приказане у причи, деца су често излазила у шетњу, родитељи су организовали излет у зоо врт у Београду, посете школи у Славковици и присуство гостујућим представама.

Такође, пропраћени су и сви актуелни догађаји и важни датуми: Нова година, Божић, Ускрс 8. март, Свети Сава, Дан планете земље... Са учитељима и родитељима а у сарадњи са пекаром „Ако ако“ организован је недељни пост и последње недеље ускршњег поста и причешће деце у цркви Светог Илије у селу Ба.

Ресурси локалне заједнице су често коришћени и доста пажње се полаже на вртић и децу од стране мештана и људи из дијаспоре од којих смо у пар наврата имали донацију у виду материјала и опреме за рад. Током шетње посећивали смо и фирму Гранит Пешчар где нас запослени срдечно сачекају и стрпљиво одговарају на питања деце. Такође, власници продавнице у селу често децу озивају на сок, сладолед и слаткише.

Може се рећи да су пројектне активности биле релевантне за ову групу, а разноврсне активности су привукле интересовање код сваког детета и свако је пронашао нешто што је желео да истражи.

Пројекат је реализован уз поштовање свих принципа Основа програма а посебно бих истакла укљученост Вељка Видаковића са којим се ради по ИОП-у. Уз често манипулисање конкретним предметима и алатима, уз коришћење бројних средстава и дидактичког материјала као и уз подршку личног пратиоца, дечак је знатно проширио речнички фонд, више именује предмете из окружења, чешће се обраћа вршњацима и развија моторику шаке. Постаје заинтересован за професије и може за одређене да да кратак опис и дефиницију.

Оно што је потешкоћа у сеоској средини је недостатак одређених ресурса и тежа организација превоза деце ван локалне заједнице.